

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Den Europæiske Ombudsmands afgørelse om afslutning af undersøgelsen af klage 1561/2014/MHZ over Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA)

Afgørelse

Sag 1561/2014/MHZ - **Indledt den** 13/10/2014 - **Afgørelse af** 06/07/2015 - **Den vedrørte institution** Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (Ingen fejl eller forsømmelser fundet) |

Sagen vedrørte en forsinkelse fra Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA's) side i behandlingen af klagerens anmodning om, at EBA skulle undersøge den estiske finanstilsynsmyndigheds påståede overtrædelse af EU-retten. Ombudsmanden undersøgte spørgsmålet og fandt, at EBA for det meste var i stand til at begrunde sin forsinkelse. Af denne grund, og også fordi EBA undskyldte for forsinkelsen og forpligtede sig til at forbedre sin procedure, konstaterede Ombudsmanden ikke fejl eller forsømmelser. Da EBA i løbet af undersøgelsen fastsatte interne frister for behandling af lignende anmodninger, opfordrede Ombudsmanden den til at formalisere disse frister ved at ændre sin forretningsorden. Hun afsluttede således sagen med en yderligere bemærkning.

Baggrunden for klagen

1. Klagen vedrører en estisk bank (herefter "den estiske bank").
2. Den 21. maj 2013 indgav et advokatfirma, der repræsenterer klageren (blandt andre ansøgere), til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ("EBA") en anmodning ("anmodningen") om i henhold til artikel 17 i forordning (EU) nr. 1093/2010 [1] at undersøge den estiske finanstilsynsmyndighed ("den estiske myndighed") for så vidt angår en påstået overtrædelse af EU's direktiv 2007/44/EF [2] .
3. Ansøgerne hævdede, at den estiske myndighed ikke foretog en korrekt vurdering af egnetheden af Bank X's og dens moderselskab Y's erhvervelse af størstedelen af aktierne i den

estiske bank og undlod at føre tilstrækkeligt tilsyn med denne erhvervelse. Dette førte til direkte kontrol af aktiekapitalen gennem førstnævnte og indirekte kontrol fra sidstnævntes side. I den forbindelse fandt anmodningerne, at den estiske banks kunders indskud og kapital ikke er sikre, og at de oplysninger, der er omfattet af bankhemmeligheden, ikke er sikre.

4. Den 23. maj 2013 bekræftede EBA modtagelsen af anmodningen og forpligtede sig til at undersøge sagen og underrette ansøgerne om de næste skridt på et senere tidspunkt. Mellem juni og december 2013 blev der udvekslet korrespondance mellem EBA og anmodningerne. EBA anerkendte konsekvent modtagelsen af korrespondancen og den supplerende dokumentation. EBA underrettede hver gang anmodningerne om, at de snart ville blive underrettet om undersøgelsesprocessen og de næste skridt (men der blev ikke givet nogen begrundelse for forsinkelsen).

5. Den 15. januar 2014 meddelte EBA advokatfirmaet, at anmodningen blev anset for at kunne antages til behandling i overensstemmelse med EBA's daværende interne behandlingsregler om efterforskning vedrørende overtrædelse af EU-retten [3] .

6. Otte måneder senere havde EBA endnu ikke besluttet, om den agtede at undersøge den estiske myndighed. Klageren henvendte sig til Den Europæiske Ombudsmand.

Undersøgelsen

7. Ombudsmanden indledte en undersøgelse af klagen og identificerede følgende påstand og påstand:

1) EBA har undladt at behandle anmodningen korrekt,

2) EBA bør træffe foranstaltninger som svar på anmodningen og underrette klageren herom uden yderligere forsinkelse.

8. Ved indledningen af undersøgelsen anmodede Ombudsmanden EBA om at oplyse hende om de interne frister for hvert trin i proceduren, når den behandler lignende anmodninger i henhold til artikel 17 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

9. I løbet af undersøgelsen modtog Ombudsmanden EBA's udtalelse om klagen og efterfølgende klagerens bemærkninger som svar på EBA's udtalelse. Ombudsmanden har i forbindelse med undersøgelsen taget hensyn til parternes argumenter og udtalelser.

Påstået undladelse af at behandle anmodningen og det dermed forbundne krav korrekt

Argumenter fremført for Ombudsmanden

10. Klageren hævdede, at EBA havde undladt at handle inden for en rimelig frist og ikke havde begrundet sin forsinkelse. Anmodningen blev indgivet i maj 2013, og det var først i januar 2014, at EBA besluttede, at den kunne antages til realitetsbehandling. Desuden havde EBA indtil datoen for klagen til Ombudsmanden (den 8. september 2014) ikke underrettet klageren om sin afgørelse om, hvorvidt den agtede at indlede en undersøgelse efter anmodningen eller at afslutte anmodningen uden at indlede en undersøgelse.

11. Klageren påpegede, at der i EBA's forretningsorden fra 2012, som var gældende på tidspunktet for indgivelsen af anmodningen, sondres mellem tre faser af behandlingen af en anmodning: i) afgørelsen om, hvorvidt sagen kan antages til realitetsbehandling (II) beslutningen om, hvorvidt der skal indledes en undersøgelse, og iii) undersøgelsen.

12. Denne forretningsorden fastsætter ikke en tidsramme, inden for hvilken EBA skal træffe en afgørelse i fase i) og ii). Derfor finder de almindelige regler om rimelig frist anvendelse. Klageren fremførte, at fristerne på otte måneder til behandling af anmodningens antagelighed og over otte måneder til at træffe afgørelse om, hvorvidt der skal indledes en undersøgelse, ikke kan betragtes som "rimelig tid". Dette gælder så meget desto mere, hvis man tager hensyn til, at begge disse beslutninger er "*af teknisk karakter*".

13. EBA fremlagde i sit svar detaljerede oplysninger om den måde, hvorpå den behandlede anmodningen i kronologisk rækkefølge, som følger:

- Anmodningen af 21. maj 2013 blev suppleret med flere yderligere skrivelser af henholdsvis 3. juni 2013 (med bilag) 12. august 2013 9. oktober 2013 og 27. november 2013 (med bilag).
- EBA kontaktede den 3. februar 2014 den estiske myndighed og anmodede om sine synspunkter om den påståede overtrædelse af direktiv 2007/44. I sit svar af 24. februar 2014 anførte den estiske myndighed, at sagen var blevet behandlet indgående i de foregående år.
- I mellemtiden meddelte klageren den 17. februar 2014 EBA, at dens foreløbige vurdering var blevet lækket til pressen. Den 4. april 2014 underrettede klageren EBA om en national retsafgørelse vedrørende anmodningen. Som svar herpå blev klageren underrettet om, at der blev foretaget en "foreløbig undersøgelse" med den estiske myndighed, og at denne undersøgelse var i gang.
- Den 11. april 2014 anmodede EBA den estiske myndighed om yderligere oplysninger og dokumentation.
- Den 29. april 2014 fremsendte klageren yderligere oplysninger om den relevante udvikling i Estland. EBA meddelte efterfølgende klageren, at den på grund af sagens kompleksitet, de mange dokumenter i sagen, dens begrænsede ressourcer og de nødvendige oversættelser havde brug for mere tid til at vurdere anmodningen og beslutte, om der skulle indledes en undersøgelse mod den estiske myndighed i henhold til artikel 17 i forordning 1093/2010.
- Den 3. juni 2014 fremsendte den estiske myndighed endnu et svar (som mange dokumenter var vedlagt), som efterfølgende blev vurderet og analyseret af EBA.
- På datoen for svaret til Ombudsmanden (19. december 2014) afsluttede EBA sin vurdering. Den traf en afgørelse, hvori det gav udtryk for sin hensigt om at afslutte anmodningen og ikke at indlede en undersøgelse i henhold til artikel 17 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Samme dag sendte den en skrivelse til klageren herom.

14. EBA bemærkede, at den regelmæssigt havde korresponderet med klageren. Den påpegede imidlertid, at den havde modtaget "*en meget betydelig mængde komplekse faktuelle oplysninger, som den var nødt til at overveje for at afgøre, hvordan de skal gå videre.*" EBA havde desuden "*i løbet af sommeren*" behov for at omfordele ressourcer til en kompleks og hurtig undersøgelse af Z's nationale myndigheders manglende evne til at stille beskyttede indskud til rådighed for indskyderne. I betragtning af konsekvenserne for indskyderne i de berørte Z-banker prioriterede EBA denne undersøgelse, hvilket førte til uforudsete forsinkelser i behandlingen af udestående anmodninger.

15. Som svar på Ombudsmandens specifikke anmodning om oplysninger (punkt 8 ovenfor) bemærkede EBA, at dens juridiske enhed "*for nylig har oprettet*" [4] en procedure til sporing af klager/anmodninger ved hjælp af et bestemt "projektstyringsværktøj". EBA forklarede, at "*[d]en fastsætter de indledende frister for hver klage på grundlag af anerkendelse af klager straks, foretager en indledende gennemgang af klagen inden for to uger og, medmindre denne analyse fører til, at anmodningen afsluttes på dette tidspunkt, en mere omfattende analyse... inden for yderligere tre og en halv måned og underretter den anmodende part om EBA's analyse inden for en yderligere måned.*" Disse frister tilpasses efter arten af de indgivne anmodninger, navnlig deres kompleksitet, i hvilket omfang forespørgsler skal foretages til de kompetente myndigheder, rettidige svar og behovet for at prioritere anmodninger frem for det andet arbejde, der udføres af den juridiske enhed. I sidste ende er formålet at give en ansøger en vurdering senest et år efter modtagelsen af anmodningen, samtidig med at vedkommende holdes behørigt opdateret.

16. EBA vedlagde sit svar en kopi af sit brev til klageren af 19. december 2014. I denne skrivelse meddelte den klageren, at den "*har til hensigt at afslutte [anmodningen] og ikke at indlede en undersøgelse i henhold til artikel 17 i forordning (EU) nr. 1093/2010*" og gav en detaljeret begrundelse for sin afgørelse. EBA konkluderede, at anmodningen burde afsluttes, fordi klageren ikke havde fremlagt nogen væsentlig dokumentation, der fik den til at tro, at "*overtrædelsen, hvis og hvis den blev bevist, ville underminere grundlaget for retsstatsprincippet, uden nogen systemisk karakter eller noget aspekt, der indebærer en krænkelse af menneskerettighederne eller andre grundlæggende frihedsrettigheder*". Den anførte videre, at der ikke var noget, der tydede på, at den estiske myndighed havde undladt at udføre sine tilsynsopgaver. EBA fandt, at den estiske myndighed efter at have afdækket X's finansielle krisesituation handlede på en måde, der tilsyneladende havde til formål at sikre den estiske banks soliditet. I øvrigt har de omhandlede forhold ført til væsentlige retssager ved de estiske forvaltnings- og civile domstole, som involverede den estiske myndighed.

Klageren blev opfordret til at *fremlægge "nye oplysninger af relevans"*, som kunne berettige en yderligere undersøgelse af sagen inden for fire uger. Ellers ville EBA afslutte klagerens anmodning på en bestemt måde.

EBA undskyldte over for klageren for den tid, det havde taget at analysere anmodningen. Den forklarede, at dette skyldtes "*en kombination af den meget betydelige arbejdsbyrde, som begrænser den ressource, som vi kan tildele til at behandle sådanne anmodninger*" og det

behov, der opstod i løbet af sommeren for at prioritere andre anmodninger vedrørende indskydernes manglende adgang til deres indskud i to Z-banker. Det erklærede, at det " vil bestræbe sig på at sikre, at der foretages mere regelmæssige ajourføringer af de fremskridt, der gøres med hensyn til behandlingen af sådanne anmodninger i fremtiden ."

17. I sine bemærkninger til EBA's svar af 27. februar 2015 mente klageren, at EBA burde have besluttet at undersøge den estiske myndigheds påståede overtrædelser af EU-retten og ikke at afslutte anmodningen. Den 19. februar 2015 bekræftede en estisk ret i første instans alvorlige overtrædelser af både estisk og EU-retten ved X. Denne afgørelse sår tvivl om rigtigheden af den estiske myndigheds bemærkninger til EBA og bekræftede, at X ikke er en egnet kontrollerende aktionær i den estiske bank. Den 16. januar 2015 besvarede klageren og andre anmodninger EBA's brev og fremsendte den 27. februar en kopi af den estiske domstolsafgørelse til EBA. Klageren hævdede, at hans klage til Ombudsmanden under alle omstændigheder ikke havde til formål at opnå en afgørelse fra Ombudsmanden om sagens realitet, men om, hvorvidt EBA behandlede anmodningen inden for en rimelig frist.

18. Klageren var enig i, at genstanden for anmodningen var kompleks, og at EBA var nødt til at indsamle bevismateriale. Efter hans opfattelse havde EBA imidlertid ikke behandlet sagen så effektivt som muligt. Når EBA træffer afgørelse om, hvorvidt der skal indledes en undersøgelse (den anden fase af proceduren), ser det ud til, at den er begyndt at fokusere på forhold, der burde have været analyseret i tredje fase (undersøgelsen). Den anden fase burde ikke have medført en detaljeret undersøgelse af de faktiske omstændigheder, der lå til grund for anmodningen, mens EBA's skrivelse af 19. december 2014 tyder på, at en sådan detaljeret undersøgelse havde fundet sted. I stedet burde EBA ifølge klageren blot have fastslået, om anmodningen opfyldte kriterierne i bilag 2 til forretningsordenen.

Ombudsmandens vurdering

19. Som klageren med rette har påpeget, fastsætter EBA's tidligere og nuværende forretningsorden for undersøgelse af overtrædelse af EU-retten ikke frister for EBA til at træffe i) afgørelser om, hvorvidt anmodninger kan antages til realitetsbehandling, og ii) afgørelser om, hvorvidt en undersøgelse bør indledes. Principperne om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerheden kræver imidlertid, at EBA handler inden for en rimelig frist, når den behandler anmodninger. Dette krav svarer til en grundlæggende processuel rettighed, der er nedfældet i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og som kræver, at "hver persons *anliggender behandles inden for en rimelig frist*".

20. Som Unionens retsinstanser har fastslået ved flere lejligheder, bør vurderingen af, om den pågældende frist var rimelig, foretages i lyset af de konkrete omstændigheder i sagen, såsom sagens kompleksitet, parternes adfærd eller de processuelle spørgsmål [5] .

21. Med hensyn til sin afgørelse om, hvorvidt anmodningen kan antages til realitetsbehandling, mener Ombudsmanden, at EBA ikke var i stand til at begrunde, hvorfor det tog otte måneder at træffe sin afgørelse. Som klageren med rette har gjort gældende, er de kriterier for antagelse til

realitetsbehandling, der er fastsat i artikel 2.5 og bilag 1 i EBA's forretningsorden fra 2012, som finder anvendelse i den foreliggende sag, for det første af teknisk karakter og synes ikke at kræve flere måneder at blive behandlet [6] . Selv om de supplerende oplysninger, som klageren fremsendte til EBA den 3. juni, den 6. oktober og den 27. november 2013, kunne have været relevante for vurderingen af, om undersøgelsen skulle indledes, var de i øvrigt uden betydning for afgørelsen om antagelse til realitetsbehandling i lyset af kriterierne i bilag 1. Ombudsmanden bemærker også, at alle de dokumenter, som klageren vedføjede hans korrespondance, var oversat til engelsk.

22. På den anden side mener Ombudsmanden, at den tid, det tog EBA at træffe afgørelse om det næste proceduremæssige skridt, var berettiget, nemlig den foreløbige afgørelse om, at anmodningen skulle afsluttes uden at indlede en undersøgelse.

23. Ombudsmanden påpeger, at både forretningsordenen for 2012 og 2014 viser, at dette trin kan sammenlignes med en undersøgelse, selv om det er af foreløbig karakter. Artikel 3 i forretningsordenen fra 2012, som giver mulighed for at kontakte den berørte kompetente myndighed, har overskriften "Indledning af undersøgelsen". Artikel 4 i forretningsordenen fra 2014 er endnu mere eksplicit. Den giver mulighed for at kontakte den berørte kompetente myndighed, den anmodende part eller enhver juridisk eller fysisk person for at få oplysninger på tidspunktet for afgørelsen af, om undersøgelsen bør indledes. Den har overskriften " **Foreløbig undersøgelse** " [7] . Desuden skelnes der i bilag 2 mellem positive og negative undersøgelsesfaktorer, som skal fastlægges, inden der træffes afgørelse om, hvorvidt anmodningen skal afsluttes, eller om der skal iværksættes en undersøgelse. Arten af disse faktorer (navnlig positive undersøgelsesfaktorer) kræver en grundig vurdering af de faktiske omstændigheder, lovgivningen og de oplysninger, som den kompetente myndighed og den anmodende myndighed og de anmodende parter har fremlagt [8] .

24. Ombudsmanden bemærker, at EBA i perioden på elleve måneder mellem den 15. januar 2014 (datoen for afgørelsen om antagelighed) og den 19. december 2014 (datoen for afgørelsen om at afslutte anmodningen uden at indlede en undersøgelse) to gange anmodede den estiske myndighed om forklaringer (den 3. februar og den 11. april) og havde flere drøftelser med ansøgerne. Ombudsmanden anerkender også, at EBA var nødt til at analysere den estiske myndigheds svar, indhente oversættelser af de dokumenter, som denne myndighed havde fremlagt, og behandle komplekse og omfangsrige beviser. Ved at prioritere Z-sagen frem for anmodningen handlede EBA desuden inden for rammerne af sit skøn med hensyn til tilrettelæggelsen af sit interne arbejde.

25. I lyset af ovenstående konkluderer Ombudsmanden, at selv om EBA ikke var i stand til at begrunde, hvorfor det tog otte måneder at træffe afgørelse om, hvorvidt anmodningen kunne antages til realitetsbehandling, kunne EBA forklare, at det tog elleve måneder (fra dato for afgørelsen om antagelighed) at nå frem til sin foreløbige afgørelse om, at anmodningen skulle afsluttes uden at indlede en undersøgelse. Af denne grund og også fordi EBA i sin skrivelse af 19. december 2014 til klageren i) undskyldte forsinkelsen og ii) forpligtede sig til *at sikre, at der foretages mere regelmæssige ajourføringer af de fremskridt, der gøres med hensyn til behandlingen af anmodninger i fremtiden* , finder Ombudsmanden ikke et tilfælde af fejl eller

forsømmelser.

27. Endelig bemærker Ombudsmanden med tilfredshed, at EBA på nuværende tidspunkt anvender følgende interne frister: højst **fem måneder** regnet fra datoen for modtagelsen af en anmodning, inden for hvilken der skal træffes afgørelse om, hvorvidt en anmodning kan antages, og højst et **år** regnet fra datoen for modtagelsen af en anmodning, inden for hvilken der skal træffes afgørelse om, hvorvidt der skal indledes en undersøgelse eller afsluttes anmodningen.

Konklusion

På grundlag af undersøgelsen af denne klage afslutter Ombudsmanden den med følgende konklusion:

I betragtning af at EBA har undskyldt for den ubegrundede forsinkelse, der opstod i behandlingen af klagerens anmodning, og forpligtet sig til "at sikre, at der foretages mere regelmæssige ajourføringer om fremskridt i behandlingen af anmodninger i fremtiden", finder Ombudsmanden ikke fejl eller forsømmelser i denne sag.

Klageren og EBA vil blive underrettet om denne afgørelse.

Yderligere bemærkninger

EBA kan overveje at formalisere de indledende frister, der er fastsat i EBA's projektstyringsværktøj, ved at ændre sin afgørelse fra 2014 om vedtagelse af forretningsordenen for undersøgelse af overtrædelse af EU-retten i overensstemmelse hermed.

Emily O'Reilly Strasbourg, 06/07/2015

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24.11.2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331, s. 12).

Artikel 17 "EU-rettens anvendelsesområde" bestemmer:

"1. Hvis en kompetent myndighed ikke har anvendt de retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, eller har anvendt dem på en måde, der synes at være en overtrædelse af EU-retten, handler myndigheden i overensstemmelse med de beføjelser, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2, 3 og 6.

2: Efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder, Europa-Parlamentet, Rådet,

Kommissionen eller interessentgruppen for banker eller på eget initiativ og efter at have underrettet den berørte kompetente myndighed kan myndigheden undersøge den påståede overtrædelse eller manglende anvendelse af EU-retten ."

[2] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5.9.2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF for så vidt angår procedureregler og evalueringskriterier for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (EUT L 247, s. 1).

[3] EBA's afgørelse EBA/DC/2012/054 af 5. juli 2012. Disse regler blev den 14. juli 2014 erstattet af EBA's afgørelse om vedtagelse af forretningsordenen for undersøgelse af overtrædelse af EU-retten (EBA/DC/2014/100). Reglernes indhold ændrede sig ikke væsentligt.

[4] Der er ikke angivet nogen dato.

[5] Forenede sager T-431/10 og T-560/10, *Nencini mod Parlamentet*, dom af 4. juni 2013, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 43 og 44 og den deri nævnte retspraksis; Sag C-50/12 P, *Kendrion mod Kommissionen*, dom af 26. november 2013, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 96.

[6] Artikel 2. 5 i forretningsordenen fra 2012: "For at kunne antages *skal en anmodning vedrøre anvendelsen af de retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i EBA-forordningen, herunder de tekniske standarder, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 10-15, navnlig en kompetent myndigheds manglende evne til at sikre, at den finansielle institution opfylder kravene i disse retsakter. En anmodning kan ikke antages, hvis den falder ind under en kategori i bilag 1* ." Bilag 1 fastsatte seks klare betingelser for afvisning. Anmodningen anses for uantagelig, hvis i) den er anonym, ikke viser afsenderens adresse eller viser en ufuldstændig adresse II) der ikke er angivet nogen klage; III) klagen falder uden for forordningens anvendelsesområde IV) der ikke er tegn på, at der er tale om en kompetent myndighed, som den påståede overtrædelse af EU-retten kan tilskrives (V) det vedrører handlinger/undtagelser foretaget af en privat person eller et privat organ vi) klagen er materielt den samme som den, der allerede er blevet behandlet af EBA.

[7] I henhold til artikel 3, stk. 1, i forretningsordenen fra 2012 skal EBA's formand om nødvendigt opfordre den kompetente myndighed til at fremlægge oplysninger inden for en nærmere fastsat frist. Artikel 4 i forretningsordenen fra 2014 med overskriften "Foreløbig undersøgelse" bestemmer, at formanden kan opfordre den berørte kompetente myndighed, den anmodende eller enhver anden juridisk eller fysisk person til at give oplysninger. I henhold til artikel 3, stk. 2, i forretningsordenen fra 2012 skal formanden efter at have modtaget alle nødvendige oplysninger beslutte, om han vil indlede en undersøgelse under hensyntagen til den ikke-udtømmende liste over faktorer, der er anført i bilag 2.

[8] Bilag 2 til forretningsordenen fra 2012 (bilag 2 til forretningsordenen fra 2014 er næsten identisk) bestemmer:

" Positive [undersøgelses]faktorer: Den påståede overtrædelse undergraver grundlaget for retsstatsprincippet (f.eks. systemiske overtrædelser, krænkelse af menneskerettighederne eller de grundlæggende frihedsrettigheder) Den påståede overtrædelse vedrører en gentagen overtrædelse [...] Den påståede overtrædelse kan have en betydelig og direkte indvirkning på EBA's mål vedrørende: det indre markeds funktion integritet, gennemsigtighed, de finansielle markeders effektivitet og ordnede funktion forebyggelse af regelarbitrage og fremme af lige konkurrencevilkår og forbedring af kundebeskyttelsen.

Negative [undersøgelses]faktorer: Anmodningen er mere egnet til at blive behandlet af en anden person eller et andet organ [...] anmodningen er mere egnet til at blive behandlet på anden måde (f.eks. peer review, mægling) anmodningen forekommer useriøs eller afskyelig ."